

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížovať ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutia vo veci 3249/2008/(BEH)KM - Čiastočné odmietnutie žiadosti o platbu v zmluvnej veci

Rozhodnutie

Prípad 3249/2008/(BEH)KM - Otvorené dňa 22/12/2008 - Rozhodnutie z dňa 22/11/2010

Nemecké združenie zorganizovalo výstavu o 28 európskych regiónoch medzi Bordeaux a Kyjevom a získalo finančné prostriedky od Komisie v rámci programu týkajúceho sa rozšírenia EÚ v roku 2004. V roku 2005 združenie požiadalo o zmenu rozpočtu, lebo výstava bola uvedená vo viacerých mestách, ako sa pôvodne plánovalo. Rozpočet bolo možné zmeniť dvomi spôsobmi: formálnou zmenou a doplnením dohody o poskytnutí grantu alebo písomným oznámením Komisii, ak prerozdelenie medzi rozpočtovými položkami neprevýšilo 10 %.

Komisia oficiálne prijala navrhované zmeny. Keď však žiadateľ požiadal o zaplatenie zostatku sumy, Komisia ju vypočítala vo výške 52 035 EUR namiesto požadovaných 62 556 EUR. Sťažovateľ namietal, že tento výpočet sa pravdepodobne zakladá na starom rozpočte.

Komisia na vysvetlenie uviedla, že prijala zmeny iba vo výške do 10 % na jednu rozpočtovú položku, lebo rozpočet nebol formálne zmenený a doplnený. Keď sťažovateľ Komisii pripomenul, že zmenený a doplnený rozpočet schválila v roku 2005, Komisia prijala tento nový rozpočet a vyplatila ďalších 4 495 EUR. Odmietla však prijať akékoľvek ďalšie prerozdelenie, ktoré sťažovateľ vykonal, keďže toto prerozdelenie sa jej riadne neoznámilo.

Sťažovateľ sa obrátil na ombudsmana a tvrdil, že Komisia nesprávne znížila konečnú sumu o 6 396 EUR.

Ombudsman poznamenal, že zmeny, ktoré Komisia prijala v roku 2005, takisto obsahovali prerozdelenie prevyšujúce 10 % rozpočtovej položky a že Komisia netrvala na nevyhnutnom vykonaní formálnej zmeny a doplnenia. Poznamenal, tiež, že Komisia prijala prerozdelenia rozpočtových položiek neprevyšujúce 10 % aj v takých prípadoch, keď jej neboli riadne oznámené pred ich vykonaním. Ombudsman považoval za nejasné, ako požiadavka, ktorú

Komisia nebrala do úvahy pri prvom výpočte príslušnej sumy, mohla nadobudnúť rozhodujúci význam pri druhom výpočte tej istej sumy. Konštatoval preto, že Komisia neposkytla zrozumiteľné a racionálne vysvetlenie, ako riešila sťažovateľovu žiadosť o platbu.

Ombudsman teda predložil návrh na priateľské riešenie, pričom požiadal Komisiu, aby znovu posúdila sťažovateľovu žiadosť o platbu. Komisia prijala jeho návrh a sťažovateľovi zaplatila zvyšnú sumu 6 025 EUR (dodržala tým maximálnu výšku príspevku EÚ stanovenú v dohode o poskytnutí grantu), ako aj úrok vo výške 1 586 EUR.

Ombudsman s potešením konštatoval, že bolo dosiahnuté priateľské riešenie a prípad uzavrel.

O okolnostiach, ktoré viedli k podaniu sťažnosti

1. Sťažovateľ, nemecké združenie, realizoval projekt v rámci programu PRINCE financovaného Komisiou, informačného programu zameraného na zvýšenie informovanosti verejnosti o hlavných politických prioritách Európskej únie, ako je euro alebo rozšírenie. Ústredným prvkom projektu bola mobilná výstava s názvom „Via Regia – čo sme, sme aj cez iných“. Vyzdvihla históriu a súčasný stav 28 európskych regiónov pozdĺž „kráľovskej cesty“ z Bordeaux do Kyjeva. Podľa podmienok dohody o grante Komisia súhlasila s príspevkom 71,61 % nákladov vo výške najviac 291 183,06 EUR, t. j. maximálne 208 520,27 EUR [1].

2. Dohoda o grante (ďalej len „dohoda“) medzi sťažovateľom a Komisiou obsahovala dve ustanovenia, na ktorých by sa mohli zakladať zmeny podmienok príspevku Spoločenstva:

i) V článku II.13 všeobecných podmienok priložených k dohode sa ustanovuje, že zmeny podmienok príspevku Spoločenstva si vyžadujú písomnú zmenu a doplnenie dohody, ktorú majú podpísať zmluvné strany.

(II) V článku I.3.4 osobitných podmienok sa stanovuje, že ako výnimka z článku II.13 možno prerozdeliť až 10 % rozpočtových položiek z jednej rozpočtovej položky do druhej za predpokladu, že Komisia je o tom vopred informovaná.

3. V článku II.13 všeobecných podmienok sa stanovuje, že žiadosť o zmenu sa musí predložiť Komisii najmenej jeden mesiac pred ukončením projektu. Ďalej sa v ňom uvádza, že nie sú prípustné žiadne zmeny, ktoré by spochybňovali rozhodnutie Spoločenstva poskytnúť finančné prostriedky na príslušný projekt alebo ktoré by neboli v súlade s povinnosťou zaobchádzať so žiadateľmi rovnako. V článku I.3.4 sa stanovuje, že príslušné prerozdelenia nesmú viesť k tomu, že celková suma nákladov presiahne maximálnu sumu stanovenú v dohode.

4. Sťažovateľ požiadal 25. augusta 2005 o zmenu rozpočtu podľa článku II.13. Podľa sťažovateľa bola táto zmena potrebná z dôvodu neočakávaného úspechu uvedenej výstavy, ktorá sa ukázala na 50 miestach namiesto piatich pôvodne plánovaných.

5. Dňa 26. septembra 2005 sťažovateľ zopakoval svoju žiadosť o zmenu rozpočtu. Informovala Komisiu aj o tom, že určité úpravy výdavkov vzniknutých v rámci prebiehajúcej výstavnej prehliadky sa budú musieť vykonať neskôr. Očakáva sa, že projekt bude môcť úspešne uzavrieť na základe zmien a doplnení rozpočtových položiek v súlade s článkom I.3.4 osobitných podmienok [2] . Vo svojej odpovedi z 24. októbra 2005 pán A., zástupca vedúceho oddelenia B.3 Generálneho riaditeľstva Komisie pre rozšírenie (GR pre rozšírenie), ktorý bol prevádzkovým manažérom úloh zodpovedným za dohodu, súhlasil so zmenami v rozpočtovom pláne, ktorý predložil sťažovateľ. Komisia poznamenala, že tieto zmeny neovplyvnili celkovú výšku nákladov predpokladaných v dohode, a uviedla zmeny v jednotlivých rozpočtových riadkoch.

6. Dňa 10. júla 2006 sťažovateľ predložil žiadosť o zaplatenie sumy, o ktorej sa domnieva, že mu stále dlhuje, a to 62 556.00 eura [3]. Dňa 12. decembra 2006 pán B., úradník oddelenia finančnej realizácie E.3 GR pre rozšírenie, informoval sťažovateľa, že mu bude vyplatená suma 52 035,24 EUR. Pán B. navrhol, aby sa sťažovateľ v prípade akýchkoľvek otázok mohol obrátiť na iného úradníka, pána C., finančného iniciátora. Prijatá suma, t. j. 52 035.24 eura, bola zaplatená 15. decembra 2006.

7. V liste z 18. januára 2007 sťažovateľ uviedol, že Komisia súhlasila so zmeneným rozpočtom, ale svoje výpočty založila na pôvodnom rozpočte. Požiadala preto Komisiu, aby preskúmala svoje stanovisko a zaplatila zvyšných 10 520,76 EUR. Sťažovateľ sa tiež opýtal Komisie, ako žiadať o úroky z dôvodu oneskorenej platby.

8. Dňa 6. februára 2007 pán D., vedúci oddelenia E.3 v rámci GR pre rozšírenie, odpovedal na žiadosť sťažovateľa o úroky, hoci len vo vzťahu k sume, ktorú Komisia akceptovala (52 035,24 EUR). Pokiaľ ide o žiadosť sťažovateľa o opätovné preskúmanie ďalšieho tvrdenia, pán D. vysvetlil, že v článku I.3.4 osobitných podmienok sa stanovuje možnosť prerozdeliť výdavky medzi rozpočtové položky až do výšky 10 % pôvodnej sumy na rozpočtovú položku. Pán D. zdôraznil, že prerozdelenie presahujúce 10 % rozpočtových položiek je možné až po tom, ako sa zmluvné strany dohodli na formálnom pozmeňujúcom a doplňujúcom návrhu. V tomto prípade sa podľa názoru pána D. žiadny takýto pozmeňujúci a doplňujúci návrh nedohodol. Komisia preto musela zamietnuť akékoľvek zmeny, ktoré prekročili prahovú hodnotu 10 %. Pán D. dodal, že sťažovateľ by sa mal obrátiť na pána B., ak má nejaké otázky alebo pripomienky.

9. Dňa 18. februára 2007 sťažovateľ upozornil pána D. na skutočnosť, že požiadal o zmenu a doplnenie a že 24. októbra 2005 ho pán A. schválil.

10. Dňa 29. marca 2007 pán B. informoval sťažovateľa, že Komisia sa rozhodla zaplatiť mu ďalšiu sumu vo výške 4 495.26 eura. Uviedol, že Komisia sa domnieva, že nie je povinná zaplatiť celú požadovanú sumu z dôvodu chýbajúcich predbežných informácií o prekročení rozpočtu (pozri článok I.3.4). Pán B. ďalej zastával názor, že sťažovateľ nemá nárok na žiadne úroky z dôvodu oneskorenej platby, keďže 85-dňové pozastavenie platby bolo spôsobené skutočnosťou, že sťažovateľ zmenil čísla účtov bez toho, aby o tom informoval Komisiu. Sťažovateľovi bolo odporučené obrátiť sa na pána C. v prípade akýchkoľvek otázok alebo pripomienok.

11. Dňa 23. apríla 2007 sťažovateľ poukázal na to, že podľa jeho vedomia sa pri žiadosti o zmenu dohody odvolával aj na článok I.3.4 osobitných podmienok. Dňa 14. mája 2007 pán B. odpovedal, že neexistujú dôkazy, ktoré by preukazovali, že po schválení nového rozpočtu sťažovateľ informoval Komisiu, že pred vykonaním takejto zmeny dôjde k preplneniu rozpočtovej položky. Úradník tiež uviedol, že finančná jednotka nemôže pre sťažovateľa urobiť nič viac. Odporučil jej však prediskutovať túto záležitosť s operačným oddelením s cieľom zistiť, či prijme preplatok ako oprávnené výdavky. Pán B. odporučil sťažovateľovi, aby sa v tejto súvislosti obrátil na pána F..

12. Sťažovateľka 23. mája 2007 zatelefonovala pánovi F. a bola poučená, aby sa obrátila na pani E. pani E. následne informovala sťažovateľa, že opustila oddelenie, a navrhla, aby sa sťažovateľka obrátila na pani G. V telefonickom rozhovore so sťažovateľkou 29. mája 2007 však pani G., vedúca oddelenia komunikácie GR pre rozšírenie, uviedla, že sa touto záležitosťou nemôže zaoberať. Sťažovateľa teda vrátila späť pánovi B. vo finančnej jednotke. Pán B. však v e-maile zo 7. júna 2007 zopakoval, že finančné oddelenie už nemôže urobiť pre sťažovateľa a že by sa malo obrátiť na vedúcu operačného oddelenia pani G. Vysvetlil, že ak sa toto oddelenie písomne dohodne na tom, že preplatok bude považovať za oprávnené výdavky, finančné oddelenie môže mať dôvod prehodnotiť svoje stanovisko.

13. V tomto e-maile zo 7. júna 2007 pán B. tiež vysvetlil prístup Komisie v tejto veci. Pôvodne vykladala list sťažovateľa so žiadosťou o zmenu rozpočtu ako informácie potrebné na prerozdelenie súm nepresahujúcich 10 % na rozpočtovú položku medzi rôzne rozpočtové položky podľa článku I.3.4 osobitných podmienok. Preto akceptovala zmeny až do výšky 10 % pre každú rozpočtovú položku, pretože podľa jej názoru nedošlo k žiadnej formálnej zmene rozpočtu v súlade s článkom II.13 všeobecných podmienok. Následne, keď sťažovateľ namietal proti tomuto výkladu a upozornil Komisiu na list, ktorý poslal pán A., sa zistilo, že pán A. prijal aj zmeny, ktoré presahovali 10 % rozpočtových položiek. Pán B. poznamenal, že Komisia sa následne rozhodla považovať tento list za „*platnú zmenu zmluvy*“ a domnieval sa, že rozpočet uvedený v tomto liste sa stal „*novým rozpočtom*“.

14. Pán B. však zdôraznil, že výdavky, ktoré v konečnom dôsledku vykázal sťažovateľ, sa líšia od tohto „*nového rozpočtu*“. Podľa článku I.3.4 osobitných podmienok boli rozdiely až do výšky 10 % v jednotlivých rozpočtových riadkoch prípustné len vtedy, ak bola Komisia o tom vopred informovaná. Vzhľadom na to, že Komisia nemala žiadny dôkaz o tom, že ho sťažovateľ vopred informoval, mohla však akceptovať výdavky len do výšky súm predpokladaných v novom rozpočte. Úradník ďalej vysvetlil, že nestačí, aby príjemca jednoducho uviedol, že možno bude musieť uskutočniť presuny medzi rozpočtovými položkami. Namiesto toho bolo potrebné poskytnúť jasné údaje o príslušných presunoch a rozpočtových položkách.

15. Dňa 20. júna 2007 pani G., ktorú sťažovateľka kontaktovala, v internom e-maile zaslanom pánovi B. a ďalším uviedla, že nemá čas zaoberať sa touto záležitosťou, a preto požiadala finančné oddelenie o stanovisko. Pani G. uviedla, že ak sa pán B. domnieva, že ide o „*veľmi klasický prípad*“ a že žiadosti o dodatočnú platbu by sa mohlo vyhovieť „*bez veľkého rizika*“, mali by pred prijatím rozhodnutia počkať na návrat pani E., ktorá bola v tom čase na dovolenke.

Na druhej strane, ak by pán B. neodporúčal túto platbu, sťažovateľ by mal byť bezodkladne informovaný a spis by sa mal uzavrieť. E-mail pani G. z 20. júna 2007 bol sťažovateľovi tiež zaslaný, pravdepodobne omylom.

16. Dňa 10. septembra 2007 ďalší úradník, pán H., sťažovateľovi vysvetlil, že Komisia nemôže zaplatiť viac, ako sa predpokladalo v (novom) rozpočte. Podľa pôvodného finančného plánu predstavovala rozpočtová položka A6 163 470 EUR. Podľa nového rozpočtu predstavoval 171 906,40 EUR. V konečnej žiadosti sťažovateľa o platbu však táto položka predstavovala 180 254,04 EUR [4], čo bolo viac, ako bolo dohodnuté.

17. Podľa pána H. sťažovateľ uplatnil pravidlo 10 % uvedené v článku I.3.4 v čase, keď požiadal o zmenu rozpočtu. Komisia tieto zmeny akceptovala a zodpovedajúcim spôsobom uskutočnila platbu. Komisia však nemohla akceptovať žiadne ďalšie tvrdenia, pretože by to znamenalo vykonanie retroaktívnej zmeny, ktorá nebola možná. Pán H. zdôraznil, že sťažovateľ sa nemôže odvolávať na článok I.3.4 dvakrát. Pokiaľ ide o otázku úrokov z omeškania, pán H. uviedol, že tieto úroky sa budú vyplácať len v súvislosti so sumami, ktoré boli skutočne zaplatené, a pripomenul sťažovateľovi, že má dva mesiace na podanie žiadosti v tejto súvislosti. Vyzval sťažovateľa, aby sa obrátil na svojho vedúceho oddelenia (pán D.), ak nie je spokojný s touto odpoveďou.

18. Sťažovateľ 17. septembra 2007 uviedol, že nechápe, prečo Komisia nerozlišovala medzi formálnou zmenou rozpočtu a odvolaním sa na článok I.3.4, ale namiesto toho usúdila, že Komisia sa na toto posledné uvedené ustanovenie odvoláva dvakrát. Komisia v e-maile z 1. októbra 2007 zaslanom pánom D. uviedla, že jej stanovisko vyjadrené v predchádzajúcej korešpondencii zostáva nezmenené.

Predmet vyšetrovania

19. V tejto súvislosti sa sťažovateľ obrátil na ombudsmana a uviedol tieto tvrdenia:

1) Na rozdiel od dohody Komisia znížila konečnú platbu týkajúcu sa projektu o 6 396,19 EUR. Predovšetkým neodôvodnila svoje rozhodnutie neakceptovať odvolávanie sa sťažovateľa na článok I.3.4 osobitných podmienok, ktoré predtým písomne akceptovala.

2) Komisia riadne nekorešpondovala so sťažovateľom tým, že opakovane uviedla rôzne kontaktné osoby, ktoré jej poskytli protichodné informácie.

20. Navrhovateľ tvrdil, že Komisia by mu mala zaplatiť nesplatenú sumu vo výške 6 396,19 EUR plus úroky.

Vyšetrovanie

21. Sťažnosť bola predložená 19. decembra 2008. Dňa 22. decembra 2008 ombudsman začal

vyšetrovanie a požiadal Komisiu o stanovisko k nemu.

22. Komisia zaslala svoje stanovisko 4. mája 2009. Stanovisko Komisie bolo 12. mája 2009 postúpené sťažovateľovi na pripomienkovanie. Sťažovateľ nedostal žiadne pripomienky.

23. Ombudsman 12. marca 2010 predložil návrh na priateľské riešenie. Komisia na tento návrh odpovedala 23. júla 2010. Odpoveď Komisie bola postúpená sťažovateľovi na pripomienkovanie, ktorú predložila 5. augusta 2010.

Analýza a závery ombudsmana

A. Údajné neoprávnené zníženie konečnej platby, údajné neuvedenie dôvodov a súvisiace nároky

Argumenty predložené ombudsmanovi

24. Sťažovateľ tvrdil, že keď si uvedomil, že niektoré prvky projektu si budú vyžadovať viac finančných prostriedkov, než sa pôvodne predpokladalo, predložil príslušnému úradníkovi Komisie odôvodnenú žiadosť o zmenu dohody. Urobil tak v príslušných lehotách a Komisia tieto zmeny písomne prijala pred ukončením projektu. Navrhovateľ tvrdil, že týmto schválením sa zaviedol nový rozpočet.

25. V čase predloženia žiadosti o konečnú platbu boli vykonané ďalšie zmeny v novom rozpočte. Podľa jej názoru tieto zmeny zostali pod prahovou hodnotou 10 % povolenou v článku I.3.4 osobitných podmienok. Sťažovateľ zdôraznil, že tieto zmeny oznámil a želá si odvolávať sa na článok I.3.4 osobitných podmienok 26. septembra 2005, inými slovami, včas na účely uvedeného ustanovenia.

26. Sťažovateľ upozornil na skutočnosť, že Komisia pôvodne uviedla, že pri posudzovaní žiadosti sťažovateľa o platbu uplatnila článok I.3.4 osobitných podmienok. Keď však Komisia nakoniec akceptovala, že v roku 2005 bol schválený nový rozpočet, od tejto analýzy sa dištancovala a namiesto toho dospela k záveru, že sťažovateľ sa nemôže odvolávať na článok I.3.4 osobitných podmienok. Sťažovateľ s odvolaním sa na list Komisie z 10. septembra 2007 uviedol, že nechápe, prečo sa Komisia rozhodla nerozdeliť dve vykonané zmeny rozpočtu, ale namiesto toho vyložila tieto dve zmeny tak, že obe sú založené na článku I.3.4 osobitných podmienok.

27. Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že sťažovateľ sa vo svojom e-maile z 26. septembra 2005 obmedzil na to, že ho informoval o svojom zámere prerozdeliť určité sumy do podpoložiek bez toho, aby sa zmenili celkové plánované výdavky. Komisia tento zámer v zásade akceptovala vo svojom liste z 24. októbra 2005. Po tomto návrhu na zmenu však nikdy nenasledovala formálna žiadosť o zmenu. Komisia preto dohodu nikdy formálne nezmenila.

28. Pri skúmaní žiadosti o konečnú platbu, ktorú sťažovateľ predložil 10. júla 2006, bol teda základom jeho výpočtov pôvodný rozpočet. Komisia však tvrdila, že akceptovala presuny medzi rôznymi rozpočtovými položkami až do výšky 10 % na okruh bez toho, aby trvala na požiadavke predchádzajúceho oznámenia o takýchto presunoch, ako sa stanovuje v článku I.3.4 osobitných podmienok.

29. Komisia dodala, že keď sťažovateľ upriamil pozornosť na „nový rozpočet“, rozhodol sa „*ex gratia* uplatniť navrhovaný nový rozpočet“, a preto situáciu opäť analyzovala. V rámci tejto novej analýzy však uplatnil aj pravidlo stanovené v článku I.3.4 osobitných podmienok, a to, že sťažovateľ musí vopred informovať Komisiu o akýchkoľvek presunoch medzi rozpočtovými položkami vykonanými v súlade s týmto ustanovením. Komisia tvrdila, že medzi 24. októbrom 2005 a 10. júlom 2006 (keď sťažovateľ zaslal žiadosť o konečnú platbu) sťažovateľ neinformoval o žiadnych takýchto prevodoch. Sťažovateľ preto nebol oprávnený odvolávať sa na článok I.3.4 osobitných podmienok na odôvodnenie týchto zmien. Komisia preto uplatnila číselné údaje uvedené v „novom“ rozpočte bez toho, aby umožnila ďalšie úpravy, a preto vyplatila sťažovateľovi ďalších 4 495,26 EUR.

30. Komisia uviedla, že list z 24. októbra 2005 považovala za zmenu dohody, a teda „*uplatnila takú flexibilitu, akú je právne prijateľná*“. Podľa jej názoru „*neexistuje žiadny ďalší manévrovací priestor*“.

31. Pokiaľ ide o žiadosť sťažovateľa o úroky z omeškania, Komisia pôvodne uznala tvrdenie sťažovateľa, hoci len vo vzťahu k sume, ktorú považuje za dlžnú sťažovateľovi, t. j. 52 035,24 EUR. Potom sa však ukázalo, že sťažovateľ uzavrel bankový účet uvedený v dohode, ale Komisiu o tejto skutočnosti informoval až 14. septembra 2006 [5]. Platba bola preto pozastavená. Zdalo sa teda, že sťažovateľ nemal právo na úroky z omeškania.

32. Komisia však dodala, že tento bod opätovne preskúmala pri príprave svojho stanoviska k tejto sťažnosti a dospela k záveru, že sťažovateľ má nárok na úroky z omeškania. Dňa 14. júla 2006 dostala žiadosť o konečnú platbu a 15. decembra 2006 zaplatila sťažovateľovi konečnú platbu, ktorá trvala celkovo 154 dní. Maximálna lehota na preskúmanie a platbu bola 45 dní na kategóriu a platba bola pozastavená na 40 dní z dôvodu zmeny čísla účtu sťažovateľa. Úroky z omeškania boli preto splatné 24 dní. Komisia uviedla, že uskutočnila príslušnú platbu.

Predbežné posúdenie ombudsmana, ktoré viedlo k návrhu priateľského riešenia

Úvodné poznámky

33. Prejednávaná vec sa týkala sporu týkajúceho sa platobných záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy.

34. Ombudsman sa domnieva, že rozsah preskúmania, ktoré môže vykonať v prípadoch týkajúcich sa výkladu zmluvných záväzkov prijatých inštitúciou, je nevyhnutne obmedzený. Ombudsman sa predovšetkým domnieva, že by sa nemal snažiť určiť, či niektorá zo strán porušila zmluvu. Túto otázku by mohol účinne riešiť len príslušný súd, ktorý by mal možnosť vypočítať si tvrdenia účastníkov konania týkajúce sa príslušného vnútroštátneho práva a posúdiť protichodné dôkazy o akýchkoľvek sporných skutkových okolnostiach.

35. Ombudsman sa preto domnieva, že v prípadoch týkajúcich sa zmluvných sporov je odôvodnené obmedziť svoje vyšetrovanie na preskúmanie toho, či mu inštitúcia poskytla koherentný a primeraný prehľad právneho základu svojich žalôb a prečo sa domnieva, že jej názor na zmluvné postavenie je odôvodnený. V takom prípade ombudsman dospeje k záveru, že jeho vyšetrovanie neodhalilo prípad nesprávneho úradného postupu. Týmto záverom nie je dotknuté právo strán na to, aby ich zmluvný spor preskúmali a autoritatívne vyriešili príslušný súd.

Pokiaľ ide o konečnú platbu splatnú podľa dohody

36. Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že sťažovateľovi najprv uhradila náhradu na základe pôvodného rozpočtu (keďže nemá žiadne záznamy o zmene dohody), ale povolila prerozdelenie medzi rozpočtovými položkami až do výšky 10 %. Pri bližšom preskúmaní sa však ukázalo, že tento opis nie je úplne správny. Vyplýva to z tabuľky 1 uvedenej nižšie, v ktorej sa uvádza: i) sumy uvedené v dohode (ďalej len „starý rozpočet“); II) revidované číselné údaje, ktoré pán A. prijal vo svojom liste z 24. októbra 2005 (ďalej len „nový rozpočet“); III) náklady vykázané sťažovateľom 10. júla 2006 (ďalej len „skutočné náklady“); a iv) číselné údaje, na ktorých Komisia založila svoje výpočty na sumách splatných v liste z 12. decembra 2006 (ďalej len „prvý výpočet“).

Tabuľka 1: Prvý výpočet [6]

Rozpočtová položka

Starý rozpočet

Nový rozpočet

Skutočné náklady

1 st výpočet

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

Medzisúččet

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

A7

1 9 049.36

19 049.47

19 083.59

18 088.58

Medzisúččet

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

71,61 %

208 516.19

208 517.44

10

210 609.51

197 999.42

predbežné financovanie

145 964.18

145 964.18

145 64.18

145 964.18

Spolu

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

37. Z uvedených údajov vyplýva, že Komisia akceptovala skutočné náklady uvádzané sťažovateľom, pokiaľ ide o rozpočtové položky A1 a A3, ktoré nepresahovali zodpovedajúce sumy stanovené v starom alebo novom rozpočte. Sťažovateľ nežiadal o žiadne náklady, pokiaľ ide o rozpočtové položky A4 a A5. Tieto rozpočtové položky sa preto pri vyšetrovaní nemuseli brať do úvahy. Rozpočtová položka A7 predstavuje takzvané „nepriame náklady“. Podľa článku I.3.2 všeobecných podmienok bol príspevok Komisie obmedzený na 7 % celkových oprávnených nákladov v rozpočtových položkách A1 až A6. Skutočnosť, že Komisia neakceptovala úplné sumy nákladov, ktoré navrhovateľ tvrdil v súvislosti s týmito rozpočtovými položkami, vysvetlila, prečo sa suma, ktorú vypočítala v rámci rozpočtovej položky A7, líšila od sumy, ktorú uviedol navrhovateľ. Vzhľadom na to, že náklady, ktoré si sťažovateľ mohol nárokovať od Komisie v rámci tejto rozpočtovej položky, boli priamym dôsledkom nákladov, ktoré boli schválené v rámci rozpočtových položiek A1 až A6, otázka rozpočtovej položky A7 by sa mohla najprv vyčleniť.

38. V súvislosti s rozpočtovou kapitolou A2 Komisia skutočne akceptovala náklady vo výške o 10 % viac, ako sa predpokladalo v starom rozpočte. Nepoužil však rovnaký prístup, pokiaľ ide o rozpočtovú položku A6. Ak by Komisia vypočítala sumu pre túto rozpočtovú položku rovnakým spôsobom ako pre rozpočtovú položku A2, musela by akceptovať náklady vo výške 179 817,00 EUR. Suma, ktorú Komisia skutočne akceptovala v rámci tejto rozpočtovej položky (171 906,41 EUR), zodpovedala namiesto toho príslušnému číslu uvedenému v novom rozpočte.

39. Na základe výpočtu uvedeného v jej liste z 12. decembra 2006 Komisia akceptovala ako oprávnené náklady spolu 276 496,88 EUR. Keďže jeho príspevok na tieto náklady bol v dohode stanovený na 71,61 %, usúdil, že sťažovateľ mal nárok na celkovú sumu 197 999.42 eura. Po odpočítaní sumy 145 964,18 EUR, ktorá už bola vyplatená v rámci predbežného financovania, Komisia preto vypočítala, že dlžná suma dosiahla 52 035,24 EUR.

40. Ombudsmanka poznamenala, že na základe námietok sťažovateľa sa Komisia rozhodla prehodnotiť svoj prístup. Preto 29. marca 2007 rozhodla „*ex gratia*“ prijať nový rozpočet, ktorý bol dohodnutý medzi sťažovateľom a pánom A. V tabuľke 2 je uvedený výsledok tohto výpočtu. V záujme zjednodušenia obsahuje aj údaje, ktoré sú už uvedené v tabuľke 1.

Tabuľka 2: Druhý výpočet [7]

Rozpočtová položka

Starý rozpočet

Nový rozpočet

Skutočné náklady

1 st výpočet

2. výpočet

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12

12 447.60

18 314.36

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

13

171 906.41

182 654.04

171 906.41

171 906.41

Medzisúččet

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

264 275.06

A7

19 049.36

19 049.47

19 083.59

18 088.58

18 499.25

Medzisúččet

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

282 774.31

71,61 %

14

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

202 494.68

predbežné financovanie

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

Spolu

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

56 530.50

Už zaplatené

52 035.24

Vľavo platiť

4 495.26

41. Ako už bolo uvedené, ombudsman musel preskúmať, či mu Komisia poskytla primeraný a koherentný opis právneho základu pre svoje konanie a prečo sa domnievala, že jej názor na

zmluvné postavenie je odôvodnený.

42. Z dôvodov uvedených nižšie ombudsman zastával názor, že Komisia v prejednávanej veci nespĺnila túto normu.

43. Ako už bolo uvedené, Komisia tvrdila, že keď pán A. prijal údaje predložené sťažovateľom 25. augusta a 26. septembra 2005, zmeny, ktoré boli vykonané, boli založené na článku I.3.4 osobitných podmienok. To by však znamenalo, že príslušné zmeny nepresiahli 10 % v jednotlivých rozpočtových riadkoch. Keďže táto podmienka bola splnená pre rozpočtové okruhy A1 a A6, zjavne to tak nebolo v prípade rozpočtových okruhov A2 (ktoré sa zvýšili z 11 316,00 EUR na 19 062,00 EUR) a A3 (ktoré sa znížili z 23 210,00 EUR na 8 850,00 EUR). Tieto zmeny sa preto mohli zakladať len na článku II.13 všeobecných podmienok. Treba tiež poznamenať, že nový rozpočet viedol k zvýšeniu maximálnej celkovej sumy oprávnených nákladov stanovených v dohode (z 291 183,06 EUR na 291 184,80 EUR). Hoci toto zvýšenie bolo veľmi malé, zdalo sa jasné, že sa môže zakladať len na článku II.13 všeobecných podmienok.

44. Z toho vyplýva, že zmeny, ktoré viedli k novému rozpočtu, sa nezakladali len na článku I.3.4 osobitných podmienok, ale na článku I.3.4 a článku II.13. Sťažovateľ sa odvolal na obe tieto ustanovenia vo svojich e-mailoch z 25. augusta a 26. septembra 2005.

45. Ombudsman poznamenal, že v prejednávanej veci nie je potrebné, aby pri tejto príležitosti preskúmal, či boli dodržané formálne požiadavky stanovené v článku II.13 všeobecných podmienok. Zdá sa byť pravda, že v čase prijatia nového rozpočtu nebola vypracovaná žiadna formálna zmena. Ombudsman však poznamenal, že úradník Komisie, ktorý sa touto záležitosťou zaoberal v tom čase, nevidel žiadne problémy s prijatím nového rozpočtu.

46. Pri prvom výpočte konečnej sumy splatnej sťažovateľovi Komisia napriek tomu nezohľadnila údaje uvedené v novom rozpočte s výnimkou sumy predpokladanej pre rozpočtovú položku A6. Skutočnosť, že tento údaj sa objavil vo výpočte Komisie, ukázala, že údaje uvedené v novom rozpočte museli byť Komisii v tom čase známe. Ombudsmanka preto považovala za zrejmé, že prístup, ktorý Komisia prijala počas prvého výpočtu, nie je v súlade s prístupom, ktorý prijala pri schvaľovaní nového rozpočtu. Okrem toho bol sťažovateľ v tejto fáze konania konfrontovaný s protichodnými názormi na právny základ nového rozpočtu, ktorý predložili rôzni úradníci Komisie, ktorých kontaktoval.

47. Ombudsmanka poznamenala, že Komisia sa pri výpočte konečnej sumy dlhovanej sťažovateľovi druhýkrát pokúsila napraviť chybu alebo chyby, ktoré predtým urobila. Pri tejto príležitosti Komisia skutočne uznala za relevantné všetky sumy, ktoré už prijala pri schvaľovaní nového rozpočtu.

48. Pri príležitosti druhého výpočtu sa však Komisia domnievala, že článok I.3.4 osobitných podmienok možno uplatniť len vtedy, ak sťažovateľ vopred informoval Komisiu o akýchkoľvek presunoch medzi rozpočtovými položkami uskutočnenými v súlade s týmto ustanovením. Komisia tvrdila, že to tak nebolo a že uvedené ustanovenie sa preto nemôže uplatniť.

49. Ombudsman zastával názor, že naliehanie Komisie na formálnu požiadavku predbežného oznámenia stanovenú v článku I.3.4 osobitných podmienok ako také nemožno kritizovať. Komisia však vo svojom stanovisku tiež uviedla, že keď prvýkrát vypočítala konečnú sumu splatnú sťažovateľovi, akceptovala presuny medzi rôznymi rozpočtovými položkami až do výšky 10 % na okruh bez toho, aby trvala na požiadavke predchádzajúceho oznámenia o takýchto presunoch stanovenej v článku I.3.4 osobitných podmienok. Ombudsmanka nechápala, ako by sa požiadavka, aby Komisia, ako potvrdila jej stanovisko, cítila neschopná ignorovať, keď prvýkrát vypočítala príslušnú sumu, náhle stala rozhodujúcim faktorom, keď vypočítala túto sumu druhýkrát. Ako už bolo uvedené, ak by Komisia uplatnila prístup, ktorý údajne prijala pri prvom výpočte na všetky rozpočtové položky, súhlasila by s nákladmi pre rozpočtovú položku A6 až do výšky 179 817,00 EUR (namiesto 171 906,41 EUR, ktoré akceptovala).

50. Pre úplnosť ombudsman považoval za užitočné zaoberať sa ďalším argumentom, ktorý spomenul jeden z úradníkov, ktorého sťažovateľ kontaktoval. Hoci Komisia vo svojom stanovisku tento argument nepoužila, ombudsman sa domnieval, že zmätok spôsobený riešením Komisie by sa zmiernil, ak by sa táto otázka vyjasnila. Pripomenul, že pán H. vo svojom e-maile z 10. septembra 2007 zdôraznil, že sťažovateľ sa nemôže odvolávať na článok I.3.4 dvakrát. Uvedené ustanovenie sa touto otázkou výslovne nezaobera. Ak sa však v článku I.3.4 povoľuje prerozdelenie až do výšky 10 % na rozpočtový riadok, zdá sa logické predpokladať, že počet prerozdelení je irelevantný, pokiaľ celková suma, ktorá sa prerozdeli, nepresiahne 10 % pôvodne stanovenej sumy podľa jednotlivých rozpočtových riadkov.

51. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman nemohol dospieť k záveru, že Komisia neposkytla ucelený a primeraný prehľad o tom, ako riešila žiadosť sťažovateľa o platbu.

52. Ombudsman vyjadril poľutovanie nad tým, že uvedený záver bol posilnený spôsobom, akým Komisia riešila žiadosť sťažovateľa o úroky. Aj keď sa konečný výsledok, ktorý Komisia získala v tejto súvislosti, z väčšej časti (aj keď nie úplne) zdal byť primeraný (pozri body 57 nasl. nižšie), skutočnosť, že Komisia dvakrát zmenila svoje stanovisko k tomu, či takýto záujem bol alebo nie je náležitý, znamenala, že jej prístup možno sotva nazvať koherentným.

53. Vzhľadom na uvedené ombudsmanka dospela k predbežnému záveru, že spôsob, akým Komisia vypočítala platbu splatnú sťažovateľovi v tomto prípade, by mohol predstavovať nesprávny úradný postup. Preto v súlade s článkom 3 ods. 5 Štatútu európskeho ombudsmana predložil priateľský návrh riešenia a vyzval ho, aby prehodnotil žiadosť sťažovateľa o platbu.

54. Ombudsmanka považovala za užitočné dodať, že tento návrh sa zameriaval na tvrdenie sťažovateľa, pokiaľ ide o rozpočtovú položku A6. Ako už bolo uvedené (pozri bod 38), ombudsman sa domnieval, že ak by Komisia akceptovala zmeny až do výšky 10 % v jednotlivých rozpočtových položkách vo vzťahu k okruhu A6 rovnakým spôsobom ako v prípade ostatných rozpočtových položiek, mohla prijať náklady na túto rozpočtovú položku až do výšky 179 817,00 EUR (namiesto 171 906,41 EUR, ktoré prijala). Akákoľvek zmena vykonaná v súvislosti s touto rozpočtovou kapitolou by mala samozrejme malý vplyv aj na rozpočtovú položku A7.

55. Bolo potrebné zdôrazniť, že akékoľvek prerozdelenie podľa článku I.3.4 osobitných podmienok nemôže mať za následok zvýšenie maximálnej celkovej sumy nákladov, ktorú Komisia akceptovala ako oprávnené v novom rozpočte. Ombudsmanka poznamenala, že suma nákladov vykázaných sťažovateľom podľa všetkého mierne prekračuje túto prahovú hodnotu a že Komisia by bola zjavne oprávnená nezohľadniť žiadne takéto nadmerné náklady.

56. Ombudsmanka získala z informácií, ktoré mu boli predložené, že sťažovateľ úspešne zrealizoval projekt. V skutočnosti sa zdalo, že neočakávaný úspech výstavy, ktorá bola súčasťou projektu, bol hlavným dôvodom prerozdelenia sťažovateľa medzi rozpočtové položky. Ombudsman sa domnieval, že úspech projektu by Komisia mohla užitočne zohľadniť pri rozhodovaní o tom, ako riešiť svoj návrh na priateľské riešenie.

Pokiaľ ide o úroky z omeškania

57. Ombudsman poznamenal, že od 14. júla 2006, keď Komisia dostala žiadosť o platbu sťažovateľa, do 15. decembra 2006, keď Komisia uskutočnila platbu vo výške 52 035,24 EUR, uplynulo 154 dní. Komisia uviedla, že má 45 dní na preskúmanie žiadosti o platbu a 45 dní na uskutočnenie platby. Týchto 90 dní by sa preto nemalo brať do úvahy. Zdá sa, že je to v súlade s ustanoveniami dohody.

58. Komisia ďalej tvrdila, že oneskorenie o 40 dní bolo spôsobené tým, že navrhovateľ zmenil čísla účtov. Zdôraznila, že toto obdobie by sa tiež nemalo brať do úvahy. V dôsledku toho došlo k skutočnému omeškaniu o 24 dní, za ktoré boli splatné úroky a ktoré riadne zaplatila.

59. Z dokumentov predložených ombudsmanovi vyplynulo, že sťažovateľ skutočne zmenil bankové účty bez toho, aby o tom informoval Komisiu. Komisii nebolo možné vytýkať žiadne oneskorenie jej platby, ktoré bolo spôsobené problémami spôsobenými sťažovateľom. Neexistovali žiadne jasné dôkazy o tom, že oneskorenie spôsobené sťažovateľom v skutočnosti predstavovalo 40 dní. Sťažovateľ však nespochybnil vysvetlenia Komisie týkajúce sa tohto aspektu prípadu. Ombudsman sa preto domnieval, že jeho preskúmanie by malo byť založené na nesporných informáciách, ktoré poskytla Komisia. Na základe týchto informácií bolo omeškanie, za ktoré boli úroky splatné, skutočne 24 dní.

60. Ombudsman preto dospel k záveru, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, pokiaľ ide o výpočet úrokov z omeškania zo sumy 52 035,24 EUR, ktorú vykonala Komisia.

61. Situácia sa však líšila, pokiaľ ide o dodatočnú platbu vo výške 4 495,26 EUR z 29. marca 2007. Ako už bolo uvedené, Komisia pristúpila k tejto platbe s cieľom opraviť chybu alebo chyby, ku ktorým došlo pri prvom výpočte sumy splatnej sťažovateľovi. Ombudsman preto nesúhlasil s názorom Komisie, že dodatočná platba predstavovala platbu *ex gratia*. Ak Komisia, ako to mala urobiť, dodržala nový rozpočet pri prvom výpočte sumy splatnej sťažovateľovi, sťažovateľ mal dostať dodatočnú platbu súčasne s platbou 52 035,24 EUR. Úroky z omeškania by teda boli splatné aj v súvislosti s dodatočnou platbou vo výške 4 495,26 EUR. Pokiaľ ide o túto dodatočnú platbu, ďalšie úroky by vznikli medzi 15. decembrom 2006 a 29. marcom 2007.

62. Ombudsman však poznamenal, že výsledná suma úrokov by bola relatívne nízka. Domnieval sa, že tento aspekt prípadu by sa už nemusel riešiť, ak by Komisia prijala jeho návrh na priateľské riešenie.

Argumenty predložené ombudsmanovi po jeho priateľskom návrhu riešenia

63. Komisia vo svojej odpovedi na návrh priateľského riešenia informovala ombudsmana, že jeho návrh prijala. Preto sa rozhodla akceptovať náklady požadované sťažovateľom vo svojej záverečnej správe predloženej 14. júla 2006 do maximálnej výšky stanovenej v dohode o grante, a to do výšky 6 025,59 EUR. Okrem toho Komisia akceptovala, že jej druhá platba (vykonaná 29. marca 2007), ako aj tretia platba (ktorú predložila v reakcii na návrh ombudsmana na priateľské riešenie) boli splatné v rovnakom čase ako prvá platba, a preto boli splatné úroky z omeškania, ako to požadoval sťažovateľ.

64. Sťažovateľ informoval ombudsmana, že dostal dve platby vo výške 6 025,59 EUR a 1 568,47 EUR, a poďakoval ombudsmanovi za pomoc v tejto veci.

Posúdenie ombudsmana po jeho priateľskom návrhu riešenia

65. Na základe tvrdení strán ombudsman dospel k záveru, že sa dosiahlo priateľské riešenie. Ombudsman víta ochotu Komisie vykonať dôkladné preskúmanie tejto záležitosti a prijatie jeho návrhu na priateľské riešenie.

B. Údaje o nedodržaní korešpondencie so sťažovateľom riadnym a konzistentným spôsobom

Argumenty predložené ombudsmanovi

66. Sťažovateľ tvrdil, že počas piatich mesiacov, ktoré komunikoval s Komisiou s cieľom vyriešiť spor týkajúci sa konečnej sumy, ktorá sa má zaplatiť, bol určený siedmim rôznym kontaktným osobám v rôznych jednotkách. Niektorí z dotknutých úradníkov neboli oboznámení s touto otázkou a niektorí poskytli informácie alebo rady, ktoré boli v rozpore s predchádzajúcimi vyhláseniami.

67. Komisia vo svojom stanovisku pripomenula, že útvárom zodpovedným za riešenie záležitostí týkajúcich sa dohody bolo GR pre rozšírenie. Komisia tvrdila, že informácie poskytnuté sťažovateľovi odrážajú stanovisko Komisie v relevantnom čase a nemajú nič spoločné s individuálnym úradníkom, ktorý tieto informácie poskytol.

Posúdenie ombudsmana

68. Ombudsmanka považovala za zrejmé, že administratíva by mala občanom poskytovať jasné a konzistentné poradenstvo.

69. V prejednávanej veci to tak zjavne nebolo. Vzhľadom na to, že sa už diskutovalo o nedostatočnej konzistentnosti v stanovisku Komisie, v súvislosti s touto záležitosťou nie je potrebné zachádzať do ďalších podrobností.

70. Ombudsman sa však domnieva, že tento aspekt prípadu má pre sťažovateľa sekundárny význam. Vzhľadom na to, že Komisia prijala jeho návrh na priateľské riešenie, zastáva názor, že tento aspekt prípadu už nie je potrebné riešiť.

C. Závery

Na základe vyšetrovania tejto sťažnosti ju ombudsman uzatvára týmto záverom:

V tomto prípade sa dosiahlo priateľské riešenie.

Sťažovateľ a Komisia budú o tomto rozhodnutí informovaní.

P. Nikiforos Diamandouros

V Štrasburgu 22. novembra 2010

[1] Podľa článku I.3.2 osobitných podmienok pripojených k dohode. V skutočnosti 71,61 % z 291,183.06 je 208,516.19.

[2] V pôvodnom nemeckom jazyku: „Da es in der gegenwärtigen Ausstellungstournee zu akuten Änderungen von Ausgaben kommen muss, werden wir mit den GEÄNDERTEN Kostenstellen im Rahmen des Artikels I.3.4 das Projekt erfolgreich abschließen können.“

[3] Komisia už pred uzavretím projektu uskutočnila určité platby na predbežné financovanie projektu.

[4] Tento údaj bol založený na výpočtoch pána H., ktorý podľa všetkého urobil typografickú chybu. Suma, ktorú navrhovateľ požadoval, bola v skutočnosti 182 654,04 EUR.

[5] V stanovisku Komisie sa nesprávne uvádza, že tento list bol zaslaný 14. septembra 2007.

[6] Sumy v EUR.

[7] Sumy v EUR.